

O kako lepo pa bi mu bilo ljubo solnčice zadnje dni svečana od milostivega knezoškofa mu v odkazanem času sijalo! Tako se godi termoglavcem. Dne 17. sveč. vzel je Ogrizek slovo tako snho, kakor še nobeden župnik poprej. Komaj bi bilo, da bi farmani njega za odpuscanje proslili zato, ker jih je mnogo obdolžil, jim škodo povzročil, ter s preranimi mašami trpljenje napravil. Rekel je tudi: Danes teden bo opravilo od 7. uri, četudi je dobro vedel, da bi po ukazu v dekretu še on moral ostati, zato pa naslednika 24. svečana ni bilo, in za takrat namestnika on tudi ni skrbel, in toraj tudi božje službe ni bilo. Ker on toraj ne uboga, ga tepe nadloga. Župnik Ogrizek je sedaj ravno tako farmane k cerkvi sicer spravil, a brez maše za norce bil storil, kakor pred štirimi leti, ko se je kar naenkrat brez vsega dovoljenja vzdignil ter proti Laški gorici bil sfrčal, doma pa vse brez vkrbe in v neredu pustil, ter se dva tedna tamkaj pomikal. Ogrizek, Ogrizek kaj delaš, so ti že pa v Mariboru uha z „leviti“ nategnili. Da bi vsi duhovniki Ogrizeki bili, tej bi pač nihče za škofa biti ne hotel, sam peklensček ne mogel bi zmagat.

Leoben — Judendorf. „Dragi Štajerc“. Tudi mi Slovenci na gornjem Štajerju se budimo in radi prebiramo tebe, dragi „Štajerc“, ker se vedno boriš za nas uboge delavce in za poučenje dece v nemški besedi. Žali nas, kako gre v naši ljubi domovini na Sp. Štajerskem, da se pripravijo Nemci in Slovenci; kako bi šlo nam, ko bi ne razumeli nič nemškega jezika? Bi si prav nič ne morali pomagati do boljšega grdeljuna kruha. Zato se ti lepo zahvaljujemo za vse kar nam dragi „Štajerc“ pišeš. — Zahvaljujemo se tudi ob enem prav srčno g. Georg Gaischeku, trg. pomočniku tukaj, da nam je prikrbel ta list in se obenem bomo tudi sami trudili več naročnikov pridobiti. Pozdravlja te Lovrenc Pomink, Frescher Faustin, Mihael Druškovič, Georg Zwegled, Jakob Cestilnik, Ana Čater.

Stoperce in sv. Primož nad Muto. „Štajerc“ je v št. 8 grozne reči o Kečku prinesel, da se je ta nad neko nevesto zaradi ravno tistih pregreškov čudno obnašal, katerih je sam najbolj poln! In ravno tega Kečeka je župan T. Höbl pred par leti za „častnega občana“ v svoji občini imenoval, ker je Keček svojo čas kot kaplan na Muti s Höblom za „slovenstvo“ „deloval“. Od ted dveh je eden bolj zvit kot drugi. Dočim se Höbl po eni strani za vodja svojim zaslepljenim slovenskim kmetom dela, zaračuni jim po drugi strani vse veliko više, nego je to v drugih občinah navada, a ti kratkovidneži ga zato še povzdigujejo. Dvakrat je bil ta zasukanec že v veliki nevarnosti, svojo moč izgubiti, pa se je vselej še skopal; kako bo le tretjekrat? Höbl se pa tudi Nemcem brez vse sramote liže, ako le kaj dobička in ženka izvoha. Tako se je ta zvižal podstopil, se kot „Nemca“ delati in kraj. šol. svetu v št. Jurju ob Pesnici svojo sestro kot učiteljico ženskih ročnih del v nemški pisari, čeravno je tam neznan „najtoplejši“ priporočati! To je skrajna predrznost. On sam sicer ne zna drugega nego svoje ime začekati, a piše mu od šole izpodeni šnopslar učitelj Lamprecht, ki zdaj ddnarsko delo opravlja. Št. Jurčani ob Pesnici so napredujoči ljudje, oni niso zoper slovensko šolo, vendar pa zahtevajo tudi nemški pouk, kakor je po postavi predpisan, medtem ko je Höbl doma zaradi dobičkarje zagrizen „Slovenec“ in veliki nasprotnik Nemcev Št. Jurčani so lesjaka — Höblna od neke strani že poznali ter se mu smejali. Duhovnik Andrej Keček pa nima vzroka biti ponosen na dano mu občinsko čast od obče znanega hlinca in prevzetajaka, ki pa po oštarijah trunke pobira.

Iz Velike Nedelje. V zimskem času imamo posebno priliko da se duševno izurimo z dobrimi časniki. Žal, da je pri nas toliko žensk nahujskanih proti „Štajercu“ in da marsikateri „mož“ uboga svojo nahujskano Evo. Kar nas je neomajenja moč, priznavamo, da leži v slogi z Nemci naša rešitev. Vsiljuje se nam tudi neki „Narodni list“ iz Celja. Naročen ni nanj nikdo, razven generala Veseliča in par učiteljev. Ljudje ga pa dobivajo, brez da bi se ga naročili. Naprednjaki pa vam kličejo: Vržite vajilnica iz vaše srede, kajti hinavec je! Doslej

nam je v gospodarskem in političnem boju le „Štajerc“ pomagal in zato se ga držimo i naprednjaki.

Spod. Poljskava. Pred volitvo veleposestnikov za okrajni zastop. je letal znani „Kupferbergwerk-Besitzer“ iz H. po naši vasi od volilca do volilca, ter jim prigovarjal, da naj volijo njegovo t. j. klerikalno stranko. A možicelj je prišel na „fehlte adres“, ker so ga naši naprednjaki kaj ostro zavrnili. Svetujemo ti Frnaček, pusti nas v bodoče ter nas ne nadleguj več sicer bi si prste opekeli. Saj si tudi videl, da te še tvoja stranka ne mara.

Fram. Naš župnik Francišek Muršič mora imeti presneto malo opravka, ker mu preostaja toliko časa, da se skoraj vsacega fureža, ki ga imajo njegovi farmani, udeležiti. Mora imeti izvanredno dober želodec, ki vse te raznovrstne klobasice, s katerimi mu verne ovčice postrežejo, prebavi. Mi mu sicer iz srca privoščimo ta njegov šport, a stem se vendar ne strinjamo, da k tem posameznim vlačiti politiko in že sedaj napolnjava vodo na njegov mlin za bodoče volitve. Toraj Muršič svetujemo ti, pusti v bodoče pri posameznih suboparno politiko, bavi se raje v teh slučajih s kašnati in mesenimi klobasami ter z dobrim vinčekom — pardon za katerega pa ti, kot „antialkoholista“ ne maraš posebno.

Iz Galicije na Koroškem. Prizanesti smo hoteli, pa škandal postaja zmirom večji, zato ne moremo več molčati. Naj celi svet izve, kake škandale je vganjal in kako je pri nas gospodaril znani hujskač v farški obleki, provizor Janez Dragasnik, ki nas je zapustil pred letom dni. Vedeti morate pa, da tega gospoda v Apače, kjer je bil za provizorja nastavljen, ni prinesla silna pastirska potreščina, ampak, da se je obljubil Apačanom pri zadnji volitvi v deželni zbor koroški, lastni dušni pastir, čes, Apačani, ako trobite v klerikalni rog in volite z nami farji, dobite čez noč sami svojega provizorja. In tako se je tudi zgodilo. Podgorci in tovariši so se po taboru v Apačah komaj v Celovec spravili, dobili so Apačani za to da so klerikalno volili, v osebi Janeza Dragasnika lastnega dušnega pastirja. Pa o joj! kako jih je nasmukal. Apačani bi zdaj rajši videli, da bi tistega tabora, ne bilo in še zdaj z pestmi grozijo, ako jih spominjajo tistega dneva, ko so prodali svoje prepričanje za tako malo vrednega duhovnika. Ta mož jih je komandiral tako, da je bilo smeha vredno gledati, kako so se priklanjali njegovi jezuitski morali in čudni slepariji. Gorje tistemu, kateri bi se bil podstopil proti počenjanju tega gospoda kaj reči ali le migniti. Zdaj pa tako preklinjanje in ščuvanje proti njemu od vsih strani. Kako pa li to mogoče? Odkar se je odpravil njih general Dragasnik, odprle so se jim oči in videli so, da ni vse zlato kar blišči, da jih je spravil ta možicelj v velike zadrege in dolge, da jim je pripravil marsikatero nemirno noč, da je pobegnil z lepo svoto denarja. Imel je ta nesrečni človeček mnogo posel; posebno veselje pa mu je bilo okoli letati in se voziti. Da je potemtakem mogel opravljati večji del svojih služb le površno je samoumevno, razvidno pa tudi, da stane vedno popotovanje veliko denarjev. Kje pa te vzeti, ko mu službe niso donšale toliko, kolikor je potreboval? Spravil se je ta mogočni duhoven nadšolsko in cerkveno premoženje. Ko je odšel, manjkalo je v Galiski posojilnici 1267 K 20 h šolskega kapitala in letos ko so šli za svečnico po cerkvene letne sveče, je prišlo na dan, da je zapravil za ta namen od kmetov zbranih 70 K, je prišel račun in sveče so že zdaj „na puf“. Primanjkljaj v posojilnici je po dolgi preiskavi baje poravnala zveza, radovedni pa smo, kako jo bojo klerikalci iztuhtali, da to farško lumparijo glede sveč spravijo iz sveta. Sliši se tudi, da je ta žegnani gospod spravil svojo staro kuharico ob več stotakov in ko ji je cvenka zmanjkalo izpustil jo je iz službe, čes, da ima raje penenze kot njo in da jo mora meniti z drugo molžno kravo. — In tako bi še mogli našteti celo vrsto hudobij tega blagoslovljenega gospoda; pa za danes smo hoteli objaviti le njegove najhujše čine in zlorabljenje službe. Čudno se nam le zdi, kako morejo klerikalni listi k takemu počenjanju molčati, medtem ko oni vsako ma-

lenkost, katero zvejo od kakega naprednega moža tarejo na dolgo in široko in napadajo poštenjake z vsemi le mogočimi sredstvi, menč s tem zakriti zločinstvo njih najhujših voditeljev in rogoviležev in potemtakem slepariti nevedno ljudstvo. Ti „Mir“ pihaj! ker rane, katere smo danes odkrili tvojemu pristašu Dragasniku močno krljivo in bolijo, ter prosijo močne žavbe, da zacelijo one in vsa farška nesramnost. Vera peša! Klerikalci kam plovete?

Tiskovno društvo „Štajerca“

ima namen, zaguriti našemu listu temelj, povečati in izboljšati list, izdajati z novim letom lepi „Štajerčev“ koledar, izdajati gospodarske podučne knjizice itd.

Član tiskovnega društva postane lahko vsak avstrijski državljani.

Vsak član podari društvu posojila 10 K, katero se vrne in se obrestuje s 4%. Ta denar tvori prometni kapital društva. Vsak član ima lahko več takih deležev po 10 K in vplača lahko svoj delež v obrokih.

Kdor hoče sodelovati pri veliki nalogi ljudske izobrazbe, kdor hoče biti sodelatelj za zboljšanje našega stanja, ta mora postati

član tiskovnega društva.

Novice.

Volilni boj je pričel. Naša dolžnost je, da se pravočasno pobrigamo za svoje pravice. Opozorjamo torej svoje zaupnike in pristaše, naj se drže sledečih določil: 1. Nova postava ima tisočere zanjke. Zato naj se naši pristaši ne udeležujejo nasprotniških shodov. — 2. Zaupniki naj zahtevajo takoj od občinskih tajnikov, da jim dajo proti plačilu prepis uradne volilne liste. Kdor ni zapisan v volilni listi, nima volilne pravice, pa čeprav je drugače volilec. Kjer noče ali ne more občinski tajnik listo prepisati, naj grejo to storiti naši zaupniki. V vsakem okraju naj imajo zaupniki volilno listo v roki! — 3. Zaupniki naj naznanijo županom, da zahteva naša stranka zastopstvo v volilni komisiji. — 4. Volilno pravico ima vsak državljani, ki je bil dne 19. svečana 1907 že 24 let star, ki je bil torej pred 19. svečanom 1883 rojen, — in ki biva v dotični občini vsaj že od 19. svečana 1906. — 5. Volilne liste se lahko zdaj vsak dan že izloži. Pazite nato, kajti potem je le 14 dni za reklamacijo tistih volilcev, ki niso v listi. — 6. Kdor ni v volilni listi vpisan, naj to vpisanje od občine v preje omenjenih 14 dneh zahteva. — Delajte vsi neumorno, da ne izgubite svojo pravico!

Drugi shod naše stranke se je vršil preteklo nedeljo ob 4. uri popoldne v Neuholdovi gostilni v Slov. Bistrica. Velika dvorana je bila polna. Poleg množestvilnih domačinov prišli so vrli naprednjaki iz Poličan, Konjic, Pragerskega, Črešnjevca in raznih drugih krajev. Shod je otvoril strankini podpredsednik g. Steudte iz Ptuj. Predsednikom shoda je bil izvoljen ednoglasno slov. bistriški župan, vrli naš g. Stiger. O namenih in nalogah napredne stranke je poročal v nemškem in slovenskem jeziku naš urednik g. Linhart. Živahno odobravanje je sledilo vsakemu govoru in navzoči so navdušeno pritrdjevali izvajanjem. Govoril je tudi ceglarski posestnik in kmet g. Novak proti klerikalizmu. Tudi njemu se je živahno odobraval. Shod je sprejel predlog, da se postavi v okraju Slov. Bistrica-Konjice-Maribor desno obrežje posebnega kandidata „Štajerčeve“ stranke za državni zbor. Izbero kandidata se je pripustilo strankarskemu vodstvu, ki bode ime pravočasno naznanilo. Nadalje je bil izvoljen za okrajnega zaupnika naše stranke v Slov. Bistrici g. Albert Stiger. Shod se je izvršil v najlepšem redu in je dosegal polni uspeh. Cela vrsta mož se je vpisalo v naše tiskovno društvo in je plačalo deleže po 10 K. Le naprej!

„Narodni list“ — lažnik. Mislili smo ob izidu tega novo pečenega lista, da bode vsaj za poznanje poštenjši nego so bili dosedanja časnikarski lažniki v Mariboru, Celju in na Kranjskem. Žalibog, da smo se zmotili. Spindlerjev „Narodni list“ je pričel ravno tako ostudno lagati kakor „Fihpos“, „Mir“ ali „Slovenec“. Nastavili ne bodedo desnega lica, ako